ROMÂNIA

CONSILIUL LEGISLATIV

LEX

AVIZ

referitor la propunerea legislativă intitulată "Lege privind declararea calităţii de agent sau colaborator al Securităţii"

Analizând **propunerea legislativă intitulată "Lege privind declararea calităţii de agent sau colaborator al Securităţii"**, iniţiativă a unui senator, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.L 166 din 2 iulie 1998,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 şi art.48(3) din Regulamentul de organizare şi funcţionare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele motive:

Propunerea legislativă, prezentată sub forma unui proiect de lege cuprinzând trei articole, stabileşte obligativitatea declarării calităţii de agent sau colaborator al fostelor organe de securitate pentru persoanele care ocupă o serie de funcţii, anume determinate, în care au fost numite sau alese sau pentru care candidează. Obligaţia declarării încetează dacă în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a legii, cei vizaţi demisionează sau renunţă la candidatură. Declaraţia falsă sau nerespectarea obligaţiei după expirarea termenului menţionat se sancţionează cu demiterea din funcţie.

Prin dispoziţiile sale, proiectul nu oferă o reglementare completă şi coerentă a problemelor. Astfel, potrivit art.1, persoanele enumerate în text sunt obligate să facă declaraţii privind calitatea de agent sau colaborator al fostelor organe de Securitate. Textul are un înţeles

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
L 166/31.08.98

ambiguu, din el rezultând că obligația revine tuturor acelor persoane, fie că au fost, fie că nu au fost colaboratori sau agenți.

Enumerarea celor care ar urma să facă declarații, foarte cuprinzătoare şi nesistematizată, este neunitară, oprindu-se în unele cazuri la funcții importante sau de conducere şi mergând, în alte cazuri, până la funcții sau atribuții de execuție, nesemnificative. Astfel, la Garda Financiară ar trebui să facă declarații toți angajații, în timp ce la Avocatul Poporului numai conducătorul instituției şi adjuncții acestuia; în învățământul universitar, obligația ar reveni celor cu funcție de conducere, inclusiv şefii de catedră, în timp ce la Guvern sunt vizați numai membrii Guvernului şi secretarii de stat; la Preşedinție, obligația ar reveni Preşedintelui României şi consilierilor prezidențiali, în timp ce în sistemul poştei şi telecomunicațiilor sunt vizați inclusiv şefii de centrale telefonice. Dintr-un alt punct de vedere, obligația declarării nu face nici o distincție între cei care ocupă funcții în sistemul organelor statului şi cei care desfăşoară activități cu caracter privat sau de liber profesioniști, urmând să facă declarații de la şefi de sindicat, de partide politice şi de organizații neguvernamentale până la cei din sectorul societăților comerciale cu capital privat, avocații şi redactorii din presa scrisă şi din edituri, în care statul nu are vreo participare şi, prin urmare, legea n-ar putea interveni în sensul arătat.

Pe de altă parte, extinderea enumerării fără nici un criteriu logic, lasă impresia că obligația declarării este aproape generală deşi este de notorietate că numai anumite persoane au fost, în realitate, agenți sau colaboratori ai Securității. De altfel, proiectul nici nu defineşte aceste două noțiuni, încât ele ar putea fi puse în legătură cu orice fel de operațiuni sau activități, chiar dacă acestea nu au sensul implicat de stricta colaborare cu Securitatea.

Deşi expunerea de motive arată că scopul proiectului, dacă ar fi adoptat ca lege, ar fi o reformă morală a societății, prin sancțiunile juridice pe care le prevede depăşeşte caracterul unor măsuri sau precepte morale creându-se o discordanță între rațiunea legii şi natura mijloacelor prin care aceasta urmează să fie realizată. O obiecțiune similară poate fi făcută şi în legătură cu sancțiunea demiterii din funcție, ce ar putea fi avută în vedere numai pentru persoanele care dețin funcții în organele statului, nu şi pentru cele care dețin funcții eligibile sau îndeplinesc anumite atribuții în sectorul particular ori sunt liber profesioniști.

În subsidiar, amintim că, în această problemă, se află în procedură parlamentară avansată, un alt proiect de lege, mai cuprinzător şi cu o anumită logică a reglementărilor propuse, la definitivarea căruia pot fi formulate amendamente din cuprinsul prezentei propuneri legislative. Sugerăm aceasta, deoarece, potrivit normelor metodologice de elaborare a actelor normative se impune evitarea paralelismelor legislative rezultând din adoptarea mai multor legi care au ca obiect de reglementare aceiaşi materie.

PREŞEDINTE

Valer DORNEANU

CONSILIUL LEGISLATIV * JOINTE * PRE

Bucureşti
Nr. 688/29.08.1998